

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัคของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพ (Quantitative and Qualitative Methodology) และการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณธรรม จริยธรรมด้านการประหยัคของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Approach)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบการประหยัคของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach)

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างรูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมด้านการ

ประหยัค

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ และประเมินผลการใช้รูปแบบด้านการประหยัคของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลอง

1. กลุ่มทดลอง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีดำเนินการ

5. การประเมินผลการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมด้านการประหยัดของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

6. กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมด้านการประหยัดของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

การวิจัยระยะที่ 1

เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อคุณธรรม จริยธรรมด้านการประหยัดของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร การวิจัยครั้งนี้มีหน่วยในการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย แบ่งเป็น วิทยาเขต 7 แห่ง วิทยาลัย 3 แห่ง ศูนย์การศึกษา 11 แห่ง ห้องเรียน 2 แห่ง จำนวน 879 คน (ฝ่ายทะเบียนมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. 2555)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

1.2.1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ใช้สูตรของ ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane, 1967 : 158) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สำหรับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 และใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนประชากร จำแนกตามวิทยาเขต

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ ในที่นี้กำหนดไว้ที่

.05

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{879}{1 + 879(0.05)^2}$$

$$n = 274.90$$

จากการคำนวณหาขนาดตัวอย่างโดยการใส่สูตรทาร์โรว์ ยามาเน่ (รังสรรค์ สิงหเลิศ. 2551 : 79-80) ดังกล่าว ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 274.90 คน และเพื่อให้ง่ายต่อการจำแนก ผู้วิจัยได้ปัดเศษ จึงกำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่าง 275 คน และเพื่อกระจายข้อมูลตามวิทยาเขต วิทยาลัย (ศูนย์การศึกษา, ห้องเรียน) ต่าง ๆ โดยใช้สูตรในการคำนวณสัดส่วนจำนวนกลุ่มวิทยาเขต วิทยาลัย (ศูนย์การศึกษา, ห้องเรียน) ดังนี้ จำนวนหน่วยตัวอย่างของแต่ละวิทยาเขต วิทยาลัย (ศูนย์การศึกษา, ห้องเรียน)

$$n = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาในแต่ละวิทยาเขต} \times 275}{879}$$

1.2.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มระดับ (Stratified Random Sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างโดยแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มย่อย เรียกว่า ระดับชั้น หรือชั้นภูมิแล้วสุ่มตัวอย่างจากทุกระดับชั้น จากนั้นจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เอาหน่วยตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มระดับชั้นตามจำนวนสัดส่วนที่กำหนดตามตัวอย่างในแต่ละวิทยาเขต

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการจับสลากโดยรวมรายชื่อวิทยาเขต วิทยาลัย (ศูนย์การศึกษา, ห้องเรียน) ของกลุ่มตัวอย่างจนครบจำนวนที่ต้องการ ตามตารางที่ 3 มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 จำนวน หน่วยตัวอย่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย แยกเป็น

วิทยาเขต 7 แห่ง วิทยาลัย 3 แห่ง ศูนย์การศึกษา 11 แห่ง ห้องเรียน 2 แห่ง

ลำดับที่	ชื่อวิทยาเขต	จำนวน นักศึกษา	จำนวนหน่วย ตัวอย่าง
1	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศาลายา	40	12
1.1	ห้องเรียนวัดราชาธิวาส	20	6
1.2	ศูนย์ศึกษากำแพงเพชร	30	9
1.3	ศูนย์ศึกษาโคราช	20	6

ลำดับที่	ชื่อวิทยาเขต	จำนวน นักศึกษา	จำนวนหน่วย ตัวอย่าง
1.4	ห้องเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม	15	5
2	วิทยาเขตมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรราชวิทยาลัย	55	17
2.1	ศูนย์การศึกษาปราจีนบุรี	20	6
3	วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย	50	16
3.1	ศูนย์การศึกษาชลบุรี	20	6
3.2	ศูนย์การศึกษาเพชรบุรี	25	8
4	วิทยาเขตอีสาน	85	27
4.1	ศูนย์การศึกษาอุบลราชธานี	20	6
4.2	ศูนย์การศึกษาหนองบัวลำภู	18	6
5	วิทยาเขตล้านนา	40	12
6	วิทยาเขตร้อยเอ็ด	120	38
7	วิทยาเขตศรีล้านช้าง	80	25
7.1	ศูนย์การศึกษาชุมแพ	28	9
7.2	ศูนย์การศึกษาด่านซ้าย	25	8
8	วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช	28	9
8.1	ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี	17	5
8.2	ศูนย์การศึกษาสงขลา	20	6
9	มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ในพระสังฆราชูปถัมภ์	35	11
10	วิทยาลัยศาสนศาสตร์โยธิน	40	13
11	วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์	28	9
รวม		879	275

<http://www.mbu.ac.th> ข้อมูลพื้นฐาน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อ
คุณธรรม จริยธรรมด้านการประหยัดของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย คือ

2.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- 1) บุคลิกภาพ
- 2) ความมีวินัย
- 3) เพศ

2.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

- 1) สภาพครอบครัว
- 2) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- 3) การเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัด

2.1.3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย

- 1) การเลียนแบบครู-อาจารย์

2.2 ตัวแปรต้นกลาง

2.2.1 ปัจจัยสภาพแวดล้อมในสังคม

- 1) การเลียนแบบสื่อในการประหยัด
- 2) การเลียนแบบเพื่อนในการประหยัด

2.3 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ซึ่งเป็นผลลัพธ์ คือ การประหยัดของ

นักศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล (Research Instrument)

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัยระยะที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ปรับใช้และพัฒนาเครื่องมือมาจากแบบสอบถามที่มีนักวิชาการได้ทำการศึกษาไว้แล้ว และนำเครื่องมือวัดนั้นมาปรับข้อความบางส่วน เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ภายใต้การควบคุมดูแลและให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจะแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

แบบสอบถาม คือ เพศ ชั้นปีการศึกษา คณะกำลังศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา สภาพครอบครัว รายได้ต่อเดือนของบิดามารดา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามในตอนี่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัดของนักศึกษา ประกอบด้วย

1. เครื่องมือวัดบุคลิกภาพ จำนวน 6 คำถาม
2. เครื่องมือวัดความมีวินัย จำนวน 5 คำถาม
3. เครื่องมือวัดการเขียนแบบผู้ปกครอง จำนวน 10 คำถาม
4. เครื่องมือวัดการเขียนแบบสื่อ จำนวน 10 คำถาม
5. เครื่องมือวัดการเขียนแบบเพื่อน จำนวน 10 คำถาม
6. เครื่องมือวัดการเขียนแบบครู-อาจารย์ จำนวน 7 คำถาม

ตอนที่ 3 แบบสอบถาม เกี่ยวกับการวัดการประหยัด 15 ข้อคำถาม

3.2 การหาคุณภาพเครื่องมือวัดที่ใช้ในการวิจัย

การหาคุณภาพเครื่องมือวัดในการวิจัยระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยกำหนดวิธีการตรวจสอบเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวัด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 เครื่องมือวัดทุกฉบับ ได้ผ่านการพิจารณาด้านเนื้อหา ความหมาย และ การใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบ ความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence : IOC) ว่าข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัดที่นำมาศึกษา ทั้ง 4 ปัจจัยนั้น เป็นข้อคำถามที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการวิจัย มีความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาที่ได้ศึกษาวิเคราะห์และกำหนดไว้เป็นนิยามศัพท์หรือไม่ และตรวจสอบการใช้ถ้อยคำภาษาที่มีความเหมาะสมและสื่อความหมายที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการจะสอบถามหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ

1) รองศาสตราจารย์ ดร. อุดม พิริยสิงห์ ศน.ด. กิตติมศักดิ์ (รัฐศาสตร์การปกครอง) ตำแหน่งอาจารย์พิเศษคณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ตรวจสอบด้าน โครงสร้างและเนื้อหาการวิจัย

2) ผศ.รต.ดร.อรรณู ชูยกระเดื่อง กศ.ค. ตำแหน่งประธานสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสร้างแบบวัด

3) ผศ.ดร. เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร ปร.ด. สาขาพุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ ตำแหน่งประธานหลักสูตรปร.ด.รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัย

โดยผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านพิจารณาลงความเห็นและให้คะแนน ดังนี้

+ 1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่

- 1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด

$$\text{สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ตัวอย่างข้อคำถาม ข้าพเจ้าแต่งกายตามระเบียบมหาวิทยาลัย

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 + 1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 + 1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 + 1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด

แทนค่าจากสูตร กรณีผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นตรงกันว่า ให้ข้อคำถาม

เป็นตัวแทนของลักษณะพฤติกรรม

$$\text{IOC} = \frac{3}{3} = 1$$

จากตัวอย่าง สามารถคำนวณค่า IOC ของข้อคำถามมีค่าเท่ากับ 1 ซึ่งผู้วิจัย ได้แสดงค่าข้อคำถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไว้ในภาคผนวก จากนั้นคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC มากกว่า 0.67 เพื่อนำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยจำนวน 40 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงโครงสร้างและเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษา จำนวน 40 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (รังสรรค์ สิงห์เลิศ. 2551 : 141)

3.2.3 จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อใช้เทคนิค (Item-total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างคะแนน รายข้อกับคะแนนรวมของ แบบสอบถามในแต่ละด้านนั้นเลือกข้อที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 รายละเอียดของเครื่องมือวัดแต่ละฉบับมีดังนี้

3.3.1 แบบวัดบุคลิกภาพ เป็นการวัดความเข้าใจถึงบุคลิกภาพ การแสดงออก เพื่อตอบสนองความต้องการในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ตัวนักศึกษา โดยใช้แบบสอบถามแบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 6 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงที่สุด ซึ่งจากการวิเคราะห์ พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item - total Correlation) อยู่ระหว่าง .2346 ถึง .8587

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามถึงคุณลักษณะ และความรู้สึกนึกคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักศึกษา ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 6 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนเพียงข้อเดียว ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
- จริง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
- จริงน้อย หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
- ก่อนข้างไม่จริง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
- ไม่จริง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด
- ไม่จริงที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาไม่จริง

1. แบบสอบถาม ด้านบุคลิกภาพ

คำถาม	ระดับการปฏิบัติ					
	จริงที่สุด	จริง	ก่อนข้างจริง	ก่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1.ข้าพเจ้าเป็นคนเข้าสังคมได้ง่าย						
2.ข้าพเจ้าสามารถทำงานที่รับผิดชอบให้เสร็จก่อนกำหนดเวลาเสมอ						
3.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะต้องทำอะไรต่าง ๆ อย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา						

3.3.2 แบบวัดความมีวินัย เป็นการวัดพฤติกรรมที่นักศึกษาประพฤติปฏิบัติ และควบคุมตนเองตามข้อบังคับระเบียบแบบแผนของสังคม โดยใช้แบบสอบถามแบบสอบถามความมีวินัย เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 6 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงที่สุด ซึ่งจากการวิเคราะห์ พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item - total Correlation) อยู่ระหว่าง .2468 ถึง .9122

ตัวอย่างแบบสอบถามความมีวินัย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความมีวินัย ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 6 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุดดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงน้อย	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ค่อนข้างไม่จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
ไม่จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาไม่จริง

2. แบบสอบถาม ความมีวินัย

คำถาม	ระดับการปฏิบัติ					
	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่ จริง	ไม่จริง	ไม่ จริง ที่สุด
1.ข้าพเจ้าแต่งกายตามระเบียบมหาวิทยาลัย						
2.ข้าพเจ้าสามารถควบคุมตนเองให้ซื้อเสื้อผ้าตามความจำเป็น						

3.3.3 แบบวัดการเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัดเป็นการวัดพฤติกรรมที่นักศึกษาประพฤติปฏิบัติตามอย่างผู้ปกครองในเรื่องของการใช้เงินอย่างรู้คุณค่าของเงิน การรู้จักใช้เงินได้อย่างเหมาะสมกับเงินที่ตนเองได้รับ เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating

Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 6 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงที่สุด ซึ่งจากการวิเคราะห์ พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item - total Correlation) อยู่ระหว่าง .2316 ถึง .8564

3. แบบสอบถาม การเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัด

คำถาม	ระดับการปฏิบัติ					
	จริง ที่สุด	จริง	ค่อน ข้างจริง	ค่อน ข้าง ไม่ จริง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
1.ข้าพเจ้าได้แบบอย่างในการใช้จ่ายเงินอย่าง ประหยัดจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่เคยปฏิบัติ ให้เห็นเป็นตัวอย่าง						
2.ข้าพเจ้าได้รับการสอนจากบิดามารดาหรือ ผู้ปกครองให้รับประทานอาหารให้หมดจานไม่ให้ เหลือทิ้ง						

ตัวอย่างแบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามถึงคุณลักษณะ และความรู้สึกนึกคิด
ทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักศึกษา ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องทาง
ขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 6 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
ค่อนข้างจริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ค่อนข้างไม่จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
ไม่จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาไม่จริง

3.3.4 แบบวัดการเลียนแบบครู - อาจารย์ในการประหยัดเป็นการวัดพฤติกรรมที่นักศึกษา ประพฤติปฏิบัติตามอย่างครู-อาจารย์ในเรื่องของการใช้เงินอย่างรู้คุณค่าของเงิน การรู้จักใช้เงินได้อย่างเหมาะสมกับเงินที่ตนเองได้รับ เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 6 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงที่สุด ซึ่งจากการวิเคราะห์ พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item - total Correlation) อยู่ระหว่าง .2596 ถึง .8562

4.แบบสอบถาม การเลียนแบบครู-อาจารย์ในการประหยัด

คำถาม	ระดับการปฏิบัติ					
	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1.ข้าพเจ้าได้รับการสอนจากครู-อาจารย์ให้รู้จักการใช้จ่ายเงินอย่างรู้คุณค่าของเงิน						
2.ข้าพเจ้าได้รับคำสอนจากครู-อาจารย์ให้ช่วยผู้ปกครองประหยัดเงินด้วยการประหยัดน้ำ ประหยัดไฟฟ้า						

ตัวอย่างแบบสอบถามการเลียนแบบครูในการประหยัด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบครูในการประหยัด เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงน้อย	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ค่อนข้างไม่จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
ไม่จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาไม่จริง

3.3.5 แบบวัดการเลียนแบบสื่อในการประหยัด เป็นการวัดพฤติกรรมที่ นักศึกษาประพฤติปฏิบัติตามอย่างสื่อในเรื่องของการใช้เงินอย่างรู้คุณค่าของเงิน การรู้จักใช้เงิน ได้อย่างเหมาะสมกับเงินที่ตนเองได้รับ จากการอ่านหนังสือ บทความ นิตยสาร การรับฟัง รายการวิทยุ การรับชมรายการโทรทัศน์ เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตาม แบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 6 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงที่สุด ซึ่งจากการวิเคราะห์ พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item - total Correlation) อยู่ ระหว่าง .2638 ถึง .8561

5. แบบสอบถาม ด้านการเลียนแบบสื่อ

คำถาม	ระดับการปฏิบัติ					
	จริง ที่สุด	จริง	ก่อน ข้าง จริง	ก่อน ข้างไม่ จริง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
1.ข้าพเจ้าวางแผนการใช้จ่ายเงินตามที่วิทยากร หรือพิธีกรนำเสนอทางโทรทัศน์หรือวิทยุ						
2.ข้าพเจ้าเก็บสะสมเงินไว้ใช้ยามจำเป็นตามที่ได้อ่านข้อแนะนำจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร						

ตัวอย่าง แบบสอบถามการเลียนแบบสื่อในการประหยัด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบสื่อในการประหยัด เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 6 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
ก่อนข้างจริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ก่อนข้างไม่จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
ไม่จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาไม่จริง

3.3.6 การเลียนแบบเพื่อนในการประหยัดหมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาประพฤติปฏิบัติตามอย่างเพื่อนในเรื่องของการใช้เงินอย่างรู้คุณค่าของเงิน การรู้จักใช้เงินได้อย่างเหมาะสมกับเงินที่ตนเองได้รับ เพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และรู้จักจัดสรรเงินส่วนหนึ่งในการอดออม เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 6 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงที่สุด ซึ่งจากการวิเคราะห์ พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item - total Correlation) อยู่ระหว่าง .2312 ถึง .8592

6. แบบสอบถาม ปัจจัยด้านการเลียนแบบเพื่อน

คำถาม	ระดับการปฏิบัติ					
	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1.ข้าพเจ้าเลียนแบบเพื่อนในการใช้เงินอย่างรู้คุณค่า						
2.ข้าพเจ้าเลียนแบบการใช้สินค้าที่มีราคาแพงตามเพื่อน						

ตัวอย่างแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการประหยัด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการประหยัด เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 6 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
ค่อนข้างจริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ค่อนข้างไม่จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
ไม่จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาไม่จริง

3.3.7 การประหยัคหมายถึง การใช้เงิน สิ่งของ เวลา และทรัพยากรของตนเอง และส่วนรวมอย่างประหยัค เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 6 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงที่สุด ซึ่งจากการวิเคราะห์ พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item-total Correlation) อยู่ .2746 ถึง .8569

ตัวอย่าง แบบสอบถามการประหยัคของนักศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการประหยัคของนักศึกษา เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 6 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
ค่อนข้างจริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ค่อนข้างไม่จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
ไม่จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาไม่จริง

ตอนที่ 3 แบบสอบถาม การประหยัคของนักศึกษา

คำถาม	ระดับการปฏิบัติ					
	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. ด้านการประหยัคเงิน						
1.ข้าพเจ้าวางแผนการใช้จ่ายเงินประจำวัน						
2.ข้าพเจ้าตรวจสอบราคาสินค้าก่อนซื้อ						
2. ด้านการประหยัคเวลา						
6.ข้าพเจ้าวางแผนการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์						
7.ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างในการทำการบ้าน						

คำถาม	ระดับการปฏิบัติ					
	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
3. ด้านการประหยัดสิ่งของและทรัพยากร						
11. ข้าพเจ้านำสมุดเก่าที่เหลือใช้มารวบรวมไว้ใช้เป็นสมุดโน้ต						
12. เมื่อข้าพเจ้าล้างจานหรือชั๊กผ้า ข้าพเจ้านำน้ำล้างจานหรือชั๊กผ้ามารดน้ำต้นไม้ต่อ						

3.3.8 นำข้อที่ได้ตามเกณฑ์มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, Lee Josphen. 1970 : 161) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)
1. บุคลิกภาพ	.854
2. ความมีวินัย	.860
3. การเลียนแบบผู้ปกครองในการประหยัด	.854
4. การเลียนแบบครู-อาจารย์	.854
5. การเลียนแบบสื่อในการประหยัด	.854
6. การเลียนแบบเพื่อนในการประหยัด	.856
7. การประหยัด	.854

จะเห็นได้ว่าทุกตัวแปรมีความเชื่อมั่นในระดับสูง ซึ่งสูงกว่าแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามที่มีความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้เพื่อทำการสอบถามได้

3.3.9 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข ไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จนได้รับความ

เห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์ แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย เสนอไปยังรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย 7 วิทยาเขต วิทยาลัย 3 แห่ง ศูนย์การศึกษา 11 แห่ง ห้องเรียน 3 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา

4.2 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีไปตามวิทยาเขตต่าง ๆ เพื่อแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษา และส่งทางไปรษณีย์บางวิทยาเขต

5. การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of Data)

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดหมวดหมู่และบันทึกคะแนนแต่ละข้อในรูปแบบรหัส (Coding Form) หลังจากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อทดสอบสมมติฐานเชิงทฤษฎีชั่วคราวที่สร้างขึ้นก่อนการวิจัย

5.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ใช้การวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Model : SEM) เพื่อศึกษาอิทธิพลเส้นทาง (Path Analysis) โดยใช้โปรแกรมลิสเรล LISREL (Joreskog, Karl G. and Sorbom. 1998 : 70) และสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม จริยธรรมด้านการประหยัด โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (Level of Significance .05)

การวิจัยระยะที่ 2

เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษา

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในระยะที่ 2 ประกอบด้วย พระสงฆ์ที่เชี่ยวชาญในการอบรมคุณธรรม จริยธรรมเป็นอาจารย์บรรยาย 5 รูป นักศึกษา 10 คน นักวิชาการ 5 คน รวม 20 คน ใช้เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) อันประกอบไปด้วย

1.1 พระสงฆ์ที่เชี่ยวชาญในการอบรมคุณธรรม จริยธรรม

- 1) พระราชปริยัติวิมล ดร.รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ดเชี่ยวชาญในการอบรมคุณธรรม จริยธรรม Ph.D.(Doctor of Philosophy) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร รัฐมหาจักรี ประเทศอินเดีย
- 2) พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์ ดร. ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ วิทยาเขตร้อยเอ็ด ปร.ค การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 3) พระมหาทองจันทร์ กม โส ดร. อาจารย์พิเศษ ปร.ค วัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- 4) พระครูวิกรมธรรมรัช หัวหน้าสาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา สน.ม. (พุทธศาสนาและปรัชญา) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
- 5) พระอุดมเกียรติ วิสุทธาจาโร หัวหน้าสาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง สน.ม.(รัฐศาสตร์การปกครอง) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

1.2 นักวิชาการ

- 1) รศ. ดร. อุดม พิริยสิงห์ สน.ด. กิตติมศักดิ์ (รัฐศาสตร์การปกครอง) ตำแหน่งอาจารย์พิเศษคณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
- 2) ผศ.ดร. เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร ปร.ค. สาขาพุทธศาสตร์การพัฒนา ตำแหน่งประธานหลักสูตร ปร.ค. รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- 3) ดร.ธงชัย เจริญนนท์ ปร.ค.(การบริหารการศึกษา) ตำแหน่งหัวหน้าบริหารงานทั่วไปบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
- 4) ผศ.ดร. สุรสิทธิ์ ไกรสิน ปร.ค. (วัฒนธรรมศาสตร์) ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

5) นางนารีรัตน์ จันทวฤทธิ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) ตำแหน่งอาจารย์
ประจำศูนย์ศึกษาศาสตร์ สาขาการสอนปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยา
เขตร้อยเอ็ด

1.3 นักศึกษา

1.3.1 นายยุทธพล ศรีหาวัตร	1.3.6 นายศักดิ์ทะนง วงษ์ชนะ
1.3.2 นางสาวนิภาพร ทุมสิทธิ์	1.3.7 นางสาวณัฐนันท์ สุนทร
1.3.3 นายจักรกริช บุตรกิจ	1.3.8 นายจิรยุทธ ดรทะนัย
1.3.4 นางสาวสงกรานต์ โคะตะนิต	1.3.9 นางสาวศิริรัตน์ เลิศขามป้อม
1.3.5 นายไกรสร ทิธอ	1.3.10 นางสาวสุวิรัตน์ เกลิมแสน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วิจัย ระยะที่ 2 คือ แนวทางการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้าน
การประหยัดของนักศึกษา ที่ผู้วิจัยนำผลจากการวิจัยในระยะที่ 1 มาสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นร่างใน
การพิจารณา ในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshops) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และ
ผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยระยะที่ 2 นี้ เป็นการสร้างรูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้าน
การประหยัดของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ
(Workshop) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
ของนักศึกษา ได้มีการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เฉพาะกลุ่มของตน และเมื่อแต่ละกลุ่ม
ได้ข้อมูลและรูปแบบที่จะเสนอแล้ว ต่อจากนั้นจะให้ทุกกลุ่มร่วมกระบวนการระดมสมอง
(Brain Storming) เพื่อวิพากษ์ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางการปรับปรุงรูปแบบการพัฒนา
คุณธรรม จริยธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย การเก็บรวบรวมข้อมูลใน
การวิจัยในระยะที่ 2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบรวบรวมการวิจารณ์และข้อเสนอแนะ
โดยการจดบันทึกลงในแบบวิจารณ์และข้อเสนอแนะ และการทำบันทึกภาพ บันทึกเสียงทุก
เนื้อหา และทำการสังเคราะห์ข้อมูลจากการวิจารณ์และข้อเสนอแนะจากการถอดข้อความ เพื่อ
นำมาเทียบเคียงกับบริบทของการวิจัย และการปรับปรุงรูปแบบตามการวิจารณ์และ

ข้อเสนอแนะ ต่อจากนั้นนำมาประเมิน โดยผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง เพื่อให้ได้รูปแบบการพัฒนา
คุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษาที่สมบูรณ์

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างรูปแบบการพัฒนา

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในระยะที่ 2 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์
เชิงคุณภาพ โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ผู้วิจัยจัดทำร่างรูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัด
ของนักศึกษาโดยใช้ผลจากการวิจัยในระยะที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยจะ Grouping รูปแบบการพัฒนา
คุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษา โดยอาศัยผลจากการถอดข้อความการวิจัย
ในระยะที่ 1 และนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญทำการวิพากษ์และเสนอแนะในขั้นตอนต่อไป

3.2 ผู้วิจัยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Work Group) ผู้เชี่ยวชาญ 20 คน การ
ประชุมเชิงปฏิบัติการ (Work Group) มี 2 ช่วง คือ 1) การจัดทำการประชุมย่อย (Focus Group)
ของแต่ละกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งแบ่งเป็น 5 กลุ่มย่อย โดยในแต่ละกลุ่มจะทำการวิพากษ์ร่าง
รูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
ราชวิทยาลัย ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นมาและคิดรูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการ
ประหยัดของนักศึกษาของผู้วิจัย เพื่อนำเสนอในการประชุมระดมสมองต่อไป และ 2) การ
จัดทำการระดมสมอง (Brainstorming) โดยนำผู้เชี่ยวชาญทั้ง 20 คน 5 กลุ่มประชุมร่วมกันเพื่อ
ทำการวิพากษ์ร่างรูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษาที่ผู้วิจัย
จัดทำขึ้นมาและให้แต่ละกลุ่มได้เสนอรูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัด
ของนักศึกษาที่ได้จากการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 20 คน จะร่วมกัน
วิพากษ์และวิเคราะห์ร่างรูปแบบและรูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัด
ของนักศึกษาทั้งหมดที่ได้จากการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อให้ได้รูปแบบการพัฒนา
คุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษาที่ดีที่สุด

3.3 นำรูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษาที่
ได้จากการประชุมปฏิบัติการ (Workshop) นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินรูปแบบเลือกกิจกรรม
ด้วยการให้คะแนนความเหมาะสม 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5) เห็นด้วย (4) ไม่แน่ใจ (3)
ไม่เห็นด้วย (2) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1) และเลือกรูปแบบกิจกรรมที่มีค่าคะแนนความเห็นชอบ
ตั้งแต่ 3.51 - 5.00 และพัฒนาปรับปรุงรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้สมบูรณ์
ก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ในการวิจัยระยะที่ 3 ต่อไป ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

3.3.1 พระราชปริยัติวิมล ดร.รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราช

วิทยาลัยวิทยาเขตร้อยเอ็ดเพื่อขยายในการอบรมคุณธรรม จริยธรรม

3.3.2 รศ.ดร.อุดม พิริยสิงห์ ศน.ค รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

3.3.3 ศศ.ดร. เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร ปร.ค. สาขาพุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

การวิจัยระยะที่ 3

การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษา

1. กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลองในการวิจัยในระยะที่ 3 คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้เลือกวิทยาเขตร้อยเอ็ดเป็นกลุ่มทดลองในการใช้รูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมด้านการประหยัดของนักศึกษา ด้วยเหตุผลดังนี้

- 1.1 เป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีความต้องการที่จะเป็นกลุ่มทดลอง
- 1.2 มีความพร้อมในด้านบุคลากรที่มีความต้องการ และตั้งใจจริงที่จะทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัด
- 1.3 เป็นกลุ่มนักศึกษาที่ผู้วิจัยสามารถจะทำการติดตามและประเมินผลการทดลองได้อย่างใกล้ชิด

2. ตัวแปรที่ใช้ศึกษาในการวิจัย

- 2.1 ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษา
- 2.2 ตัวแปรตาม คือ การประหยัดของนักศึกษาและตัวแปรในระยะที่ 1 ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ รายได้ทางเศรษฐกิจของครอบครัว (รายได้) บุคลิกภาพ ความมีวินัย การเลียนแบบผู้ปกครอง การเลียนแบบครู-อาจารย์ และการเลียนแบบสื่อ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 3.1 แบบทดสอบก่อนการทดลองและหลังทดลองในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมด้านการประหยัดของนักศึกษา วิทยาลัย ได้แก่ การประหยัดของนักศึกษาและตัวแปรในระยะที่ 1 ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. วิธีดำเนินการ

การดำเนินการในขั้นตอนนี้ ใช้วิธีการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi - experimental Design) โดยมีแบบแผนการวิจัยแบบ One -Group Pretest-Posttest Design ซึ่งมีแบบแผนการวิจัย ดังนี้ (Cook & Campbell, 1979 : 99)

O1-----X-----O2

เมื่อ O1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง

X แทน การทำการทดลอง

O2 แทน การทดสอบหลังการทดลอง

โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 เลือกกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษา โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 40 คนซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

4.2 ทำการเก็บข้อมูลก่อนทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง เป็น Pretest

4.3 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษา กับกลุ่มทดลอง จำนวน 40 คน

4.4 ทำการเก็บข้อมูลหลังการทดลองกับกลุ่มทดลอง เป็น Posttest

4.5 นำผลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูล แล้วสรุปผลการดำเนินการ

5. ประเมินผลการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษา

การประเมินผลในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษา เป็นการวิจัยระยะที่ 3 ซึ่งเป็นการนำรูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษา ที่ปรับปรุงแล้วมาทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ที่สุ่ววิจัยได้เลือกไว้ จำนวน 40 คน โดยมีระยะเวลาในการทดลองใช้และเก็บข้อมูลก่อนหลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษา เป็นเวลา 4 เดือน จากนั้นนำผลการทดลองที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ การวิจัยระยะที่ 3 โดยใช้ข้อมูลการปฏิบัติของนักศึกษากลุ่มทดลอง จำนวน 40 คน เปรียบเทียบระหว่าง ก่อนการทดลองและหลังการทดลองด้วย MANOVA (Repeated Measure)

6. กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษา 3 ระยะ

ระยะที่ 1

ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อคุณธรรม จริยธรรมด้านการประหยัดของนักศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1. ปัจจัยส่วนบุคคล 2. ปัจจัยด้านครอบครัว 3. ปัจจัยสภาพแวดล้อมในสังคม
4. ปัจจัยสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย

ตัวแปรต้นกลาง ได้แก่ ปัจจัยสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย

ตัวแปรตาม คือ คุณธรรม จริยธรรมด้านการประหยัดของนักศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ภาคปกติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ทั่วประเทศ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์เชิงพรรณนาเพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ
ความถี่ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติวิเคราะห์ ทดสอบสมมติฐานในการวิจัยใช้การวิเคราะห์สมการเชิง
โครงสร้าง (Path Analysis) โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL) และสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson
Correlation) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประหยัด โดยกำหนดระดับ
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Level of Significance .05)

ระยะที่ 2

สร้างรูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย ได้แก่ พระสงฆ์ที่เชี่ยวชาญเป็นอาจารย์บรรยาย 5 รูป นักศึกษา 10 คน นักวิชาการ 5
รวม 20 คน ใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การนำผลการวิจัยระยะที่ 1 มาสร้างรูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
ด้านการประหยัดของนักศึกษา เพื่อใช้เป็นร่างในการพิจารณา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ใช้การประชุมกลุ่ม
ย่อย (Focus Groups) และการระดมสมอง (Brain Storming) และการมีส่วนร่วม

ระยะที่ 3

การทดลองใช้ ประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประหยัดของนักศึกษา

กลุ่มทดลองใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

การรวบรวมข้อมูล การวิจัยระยะที่ 3 ใช้รูปแบบการพัฒนาที่สร้างขึ้นในระยะที่ 2 ทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง
ประมาณ 4 เดือน และการเก็บข้อมูล 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ก่อนทดลอง รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มทดลองก่อนทดลอง (Pretest)

ระยะที่ 2 ขณะทดลอง การรวบรวมข้อมูลใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม

ระยะที่ 3 หลังทดลอง รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มทดลองหลังทดลอง (Posttest) และเปรียบเทียบข้อมูลก่อนและ
หลังทดลองด้วย MANOVA (Repeated Measure)

แผนภาพที่ 6 ขั้นตอนการวิจัยทั้ง 3 ระยะ